

בית משפט לענייני משפחה באילת

תלה"מ 20-09-56785 ר.ב.ט. נ' ר.

לפני כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי

תובעת ה.ר.ב.ט.,
באמצעות ב"כ עו"ד אברהם (רמי) שלמון

נגד

נתבע ק.ר.
באמצעות ב"כ עו"ד מיכל זמרן

פסק דין

לפני תביעה ל- "שינוי מקום מגורים וחינוך" לבתם המשותפת של הצדדים ילידת 2013.

עיקר טענות המבקשת:

1. היא (להלן-האם) והנתבע (להלן-האב) הכירו בעיר ר.ל. ולאחר 6 שנות זוגיות העתיקו בשנת 2010 את מקום מגוריהם לעיר אילת בשל עבודתו של האב. לצדדים היה ברור שמדובר "במעבר זמני".

בשנת 2013 נולדה בתם המשותפת של הצדדים (להלן-הבת).

הנתבע שף במקצועו.

לכתב התביעה צורף הסכם גירושין של הצדדים שנחתם ביום 19/6/2018 (להלן-הסכם הגירושין). האם הדגישה שעל פי בקשתו של האב הוסף בסעיף 5.1 להסכם הגירושין תנאי לפיו מקום מגורי הבת יהיה "עד 25 ק"מ מאילת". מאז מתגוררות האם והבת בקיבוץ XXX. סעיף חשוב לכל הסכם. ורצוי מגבלה של ק"מ + זמן נסיעה כאחד. [ראו בהסכם גירושין שלנו.](#)

היא נאלצה להסכים לויתורים מרחיקי לכת בשל רצונה לסיים את מערכת הנישואין. היא לא נועצה בעו"ד וקיבלה את תכתיביו של האב וביניהם קיומה של "משמורת משותפת".

הנתבע אינו מוצא זמן לבת אם בשל נישואיו לבת זוגו החדשה ואם בשל מחויבותו לעבודה.

ככל הנראה כאקט של התרסה גזרה הבת את שעותיה ואת שמלתה של בת הזוג החדשה. בשיחה עם פסיכולוגית של ביה"ס עלה שהקטינה אינה זקוקה לטיפול פסיכולוגי.

לאם זוגיות חדשה במרכז והבת "מוצאת סיפוק רב בשהייה במרכז – אצל הורי אמה בדירה מרווחת ב XXX ובכלל – בשלל עיסוקי אמה".

האם עובדת בצה"ל כאחראית תקציבים ומשאבים ועבודתה מאפשרת לה "ניידות מבחינת תעסוקה".

מספר חודשים טרם הגשת התביעה הגיעה למסקנה שמאסה בחייה בדרום המעיקים עליה והיא "נמקה והולכת": היא "אשה צעירה המבקשת להמשיך בחייה בכל התחומים והמקום לעשות זאת איננו בארץ השמש הדרומית."

כל ניסיונותיה לדבר על ליבו של האב להסכים למעברה עם הבת למרכז הארץ נפלו על "אזניים ערלות... ובכך מבקש לכפות על התובעת לחיות בניגוד לרצונה עד תגווע הלמות התוף".

עיקר טענות האב:

2. רוב שנות נישואיהם התגוררו הצדדים באילת והסכימו שכך יהיה גם אם יתגרשו. הוא משמש הורה משמעותי ביותר לבת, מעורב בחייה והבת קשורה אליו קשר קרוב אוהב ובל ינותק.

בין הצדדים משמורת משותפת כאשר זמני השהות בין האב לבת משמשים לביולוגי משותף, ארוחות משותפות "האב נמצא עם בתו, נוכח ומעורב ומלווה אותה לכל פעילותיה" למעשה "בנה את כל מערך חייו, סביב צרכי בתו ועל מנת שיוכל לשהות עמה, ללוות ולגדל אותה וליטול חלק פעיל ביותר בטיפול בה ובחינוכה על בסיס יומיומי כמעט".

האם ערכה את הסכם הגירושין בסיוע עורכת דין מטעמה ודרשה שהאב יחתום על ההסכם "אחרת יהיה צפוי לתביעות". בסופו של יום ההסכם נחתם בסיוע בית הדין הרבני.

הבת נולדה באילת וכל חייה התגוררה באילת.

ההסכם והתוספות לו בכתב יד הן ביטוי להסכמות הצדדים ואין ממש בטענה של האם על קושי להשתחרר מהנישואין עד כדי הסכמתה לתנאים שהוכתבו על ידי האב. האב רצה בסיום הנישואין בדיוק כמו האם.

האם מצאה זוגיות במרכז הארץ "ומאז אבדה לחלוטין את שיקול דעתה. ... התנהגות האם נותנת אותותיה בקטינה שהינה מבולבלת ומביעה מצוקה בעקבות מהלכיה אלו של אמה". האם מבקשת להעביר את הבת טלטה קיצונית מבלי לראות בטובת הבת ואף החלה לשכנע אותה לעבור עמה מאילת.

הוא היה מאז ומעולם ההורה המרכזי ומשמש העוגן היציב בחייה .

מאז גירושי הצדדים חלפו שנתיים וכבר מבקשת האם לפגוע בזכויות ההוריות של האב ובהסדרי השהות שלו עם הבת תוך התעלמות מטובת הבת.

4. הצדדים שניהם העלו טענות אישיות כלפי מצב נפשי של האחר, אלימות ועוד טענות בלתי רלוונטיות למושא התביעה שלפני. אקדים ואומר כבר עתה שאני דוחה את הטענה שההסכם נחתם על ידי האם בלחץ של האב שכן לו ממש היה בטענה זו תביעה זו שהוגשה לאחר כשנתיים הייתה מוגשת מיד ובסמוך לאחר הגירושין. ההלכות בעניין זה ידועות ונהירות.

ההליך:

5. בהחלטתי מיום 1/10/20 ביקשתי מהמחלקה לשירותים חברתיים במקום מגורי הבת לערוך תסקיר בעניינם של הצדדים לבחון תביעת האם לעבור עם הבת למרכז.

תסקיר המחלקה לשירותים חברתיים במועצה האזורית חבל אילות- הערבה הדרומית הוגש לתיק ביום 3/1/2021 (להלן-התסקיר). התיק נקבע לדיון ליום 19/1/2021 אליו הוזמנה גם העו"ס לסדרי דין אשר ערכה את התסקיר. בדיון האמור נחקרה העו"ס.

לאחר הדיון ולבקשת הצדדים התרתי לפרקליטים זכות עיון בתיקים קשורים (תיקי-י"ס).

6. ביום 27/1/21 הגיש בא כוחה של האם בקשה "לצירוף מסמכים ותיקון פרוטוקול". המסמכים אותם ביקש לצרף היו סיכום מפגשי הדרכות הורים לתקופה 11/2018 עד 01/2019 עם פסיכולוגית קהילתית-אילות (כונה מסמך א') וכן סיכום מפגשי הדרכה הורית "מלפני שנה (אירוע גזירת הבגדים והשיער ס' 10 לתביעה) חתום על ידי גב' ליאת לוי מדריכת קבוצות הורים ומשפחה" (כונה מסמך ב').

עוד ביקש לתקן הפרוטוקול כך שבעמוד 5 לו במקום הכתוב "עו"ד בשם אורי" יכתב "עו"ד בשם אורית".

הנימוק לבקשה לצירוף מסמך א' הנ"ל היה שמטרתו לשפוך אור על זהות ההורה המיטיב להתאקלמותה של הבת למצב המשפחתי החדש (הגירושין –מ.ל). כנטען מהמסמך ניתן ללמוד שהאב סרב להופיע ל- 5 מפגשים בהם השתתפה האם ונועדו לתת כלים לצורך התאקלמותה של הבת עם המצב המשפחתי החדש.

לעניין מסמך ב' הנ"ל נטען שניתן ללמוד ממנו על "התמודדותו" של האב עם המשבר אותו חוותה הבת (גזירת השיער והשמלה) כאשר רק האם התייצבה למפגשים עם מדריכת הורים. האב סירב לתיאום הורי משותף והנושא הוזנח.

נטען שחשיבות המסמכים בכך שהם מעידים שחרף העובדה שהניסיון לתיאום הורי מצד האם נעשה בידיעת העו"ס עורכת התסקיר ובתמיכתה "מצער לראות כי כל מה שבחרה העו"ס להדגיש (ושוב בעדותה ולא בתסקיר) היה דווקא אלימות נטענת במשפחתה של האם (עמ' 6 ש' 10)"

בא כוחה של האם טען שהאב היה אלים כלפי האם ואף זאת לא זכה להתייחסות כלשהי. האב התנגד לבקשה הן מטעמים טכניים של מועד הגשתם, העדר תאריך עריכתם וראה בהם ניסיון למקצה שיפורים. מטעם מהותי טען ש"קודם להדרכות אלו האם לא תפקדה כראוי כהורה לקטינה והתקשתה לתת התייחסות מתאימה בחייה לנושא ההורי... היא חוותה (ועדיין חווה) קושי בהצבת גבולות בין היתר לא מסוגלת להרפות מהצורך שלה שהקטינה, שהינה בת שבע וחצי, תישן עימה במיטתה" ולכן הייתה זקוקה להדרכה זו.

מעבר לכך לכל מפגש שהאב זומן הוא הגיע ברצון. הוא והבת נאלצים להתמודד עם האם ו"מזגה הגחמני והמשתנה חדשות לבקרים והמניפולציות הבלתי פוסקות מצידה". האב אדם נורמטיבי ושומר חוק ומעולם לא נקט אלימות כלפי האם. נהפוך הוא. האם היא זו שנקטה אלימות כלפיו. האם מתעקשת להעביר את בתם הקטינה לבית הוריה שהיא סביבה עבריינית ואלימה בה גדלה האם עד שהיא ואמה נאלצו לברוח למעון לנשים מוכות. האם סברה שתוכל להפגיע את העו"ס בחקירתה על ידי הטחת טענות על אלימות האב, לכאורה, ובה בעת להסתיר מבית המשפט את הסביבה המסוכנת אליה היא מבקשת לעבור.

בהחלטתי מיום 25/2/21 הוריתי כדלקמן :

"בשים לב לעמדת המשיב לעניין תיקון הפרוטוקול לא מצאתי להיעתר לבקשה. לאחר שקראתי את הבקשה והתגובה לעניין הוספת המסמכים נחה דעתי שאין לצרפם: אין בבקשה כל הסבר מה טעם לא הוצגו מסמכים אלו עובר לחקירתה של העו"ס לסדרי דין. אם היו בידי המבקשת עובר לדיון היה עליה לצרפם ואף לברר הדברים אל מול

העו"ס. אם אלו הוצאו לאחר הדיון מקל וחומר שאין מקום לקבלם ללא בקשה להבאת עדות הזמה בטענה לאקונית של רצון לצרף מסמך.

מבלי לגרוע באמור ועל מנת לקדם השאלה שלפניי יודיעו הצדדים אם ניתן לתת החלטה על בסיס החומר שלפני לרבות תסקיר וחקירת העו"ס עורכתו או שמא ברצונם לסכם בקצרה טרם מתן ההחלטה.

לו מבקשים הצדדים לנהוג על פי האופציה השנייה סיכומים אלו יוגשו, סימולטנית על ידי שני הצדדים עד ליום 20/3/21 בהיקף של עד 3 עמודים
ת"פ 21/3/21"

7. לתיק לא הוגשו סיכומים.

תחת זאת הגישה האם "בקשה למינוי אפוטרופוס לדין" לבת. ההסבר לצורך במינוי אפוטרופוס לדין היה ש"שמיעת הקטין גרידא אינה מספיקה בשיטה אדוורסרית – הייצוג על ידי אפוטרופוס לדין מקדם מתן משקל ראוי לקולו של הקטין ולטובתו בהחלטה שיפוטית ... גורם אובייקטיבי- חובת נאמנות עצמאית, מוחלטת ובלתי תלויה לקטין ולאינטרסים שלו...". יוזכר שהבקשה הוגשה לאחר שהוגש תסקיר והעו"ס עורכתו נחקרה על ידי בא כוחה של האם. כך, בא כוחה של האם ראה בצורך מינוי אפוטרופוס לדין גם כגורם מגשר אשר "עשוי להביא לפשרות ולסיום ההליכים המשפטיים ויכול לבסס יחסי אמון עם הילד ומהווה דמות קבועה ואמינה- לרבות לטובת גיוס הילד להליכי טיפול" בהיכרותי את התיק ולאחר שהתסקיר לנגד עיני כמו גם החקירות שנערכו בדיון ניתנה החלטתי בזו הלשון:

"קולה של הקטינה יכול וישמע ביחדת הסיוע.

מורה על הפניית הקטינה ליחידת הסיוע לצורך שמיעת [כך במקור-מ.ל] קולה. חוות דעת תוגש לתיק תוך 15 ימים.

אדרש לבקשה לאחר שאקר את הדוח הסודי שיוגש על ידי יח הסיוע"

ביום 18/3/21 הוגש הדוח של יחידת הסיוע שמטבע הדברים תוכנו לא יובא בפסק דין זה. יחד עם זאת אדגיש שלא מצאתי בדוח בסיס לטענות האם המצריכות את המינוי של אפוטרופוס לדין מצד אחד ו'העמסת' גורם נוסף שיתשאל את הבת הצעירה בגיל ויתווך בינה לבין הוריה ולבית המשפט נראה לי מיותר, מסרב לא יתרום לבד מהתארכות ההליך וסיבוכו דבר וחצי דבר.

8. ביום 29/4/21 שבה האם וביקשה מינוי אפוטרופוס לדין לבת והן עתרה לקבוע התיק להוכחות.

ביום 10/5/21 ניתנה החלטתי שלהלן:

"בשים לב לדוח הסודי שהוגש לעיוני על ידי יח הסיוע לא מצאתי למנות אפוטרופוס לדין לקטינה. לתיק הוגש ביום תסקיר של המחלקה לשירותים חברתיים במועצה האזורית חבל אילות הערבה התיכונה. תמה אני על מה ייסוב דיון ההוכחות בתיק זה של הגירה פנימית? מקל וחומר שהעו"ס לסדרי דין עורכת התסקיר נחקרה. האם לא נכון יותר להגיע למתווה מוסכם בין ההורים? או שמא לאפשר לבית המשפט להחליט על פי החומר מקל וחומר שמועד הוכחות ייקבע לחודש 12/21.

יודיעו הצדדים ובעיקר התובעת כיצד בדעתם להמשיך ההתדיינות בתיק"

9. ביום 18/5/21 ביקשו הצדדים, כל אחד באופן עצמאי, שיינתן פסק דין.

התסקיר:

10. התסקיר סוקר בהרחבה את זמני השהות הנוהגים כיום בין ההורים; את מאפייניו של התא המשפחתי לרבות משברים אפשריים אשר יהא בהם כדי להשפיע על טובת הבת; הערכה אישית ותפקודית של הבת במעגלים השונים: בית הספר, וקבוצת השווים והחברים; הקשר של הבת עם כל אחד עם ההורים. כך, על בסיס בחינת החלופות האפשריות בשים לב לאמור ניתנו המלצות התסקיר.

יאמר על אתר שלא מצאתי להרחיב מעבר לנדרש בהבאת דברים מתוך התסקיר אך ראוי להביא על קצה המזלג את התרשמותה של העו"ס מהקשר של הבת עם כל אחד מההורים:

ביחס לאם, לאחר ביקור בית ושיחות עם האם והבת דיווחו האם והבת "על צפייה משותפת בתכניות טלוויזיה החושפות אותן למידע מעניין ומסקרן, בילויים משותפים ומעשירים עם קרובי משפחה במרכז, המחדדים את התכנים החשובים לאם." הבת סיפרה שהיא אוהבת לבלות עם חברותיה בקיבוץ ולקחת חלק ב'כוללת' (שם לתיאור פעילות בלתי פורמלית בקיבוץ). סיכמה העו"ס "חשתי שיש בקשר בניהן קרבה וחום, והדדיות מחושבת ומתחשבת בין השתיים (למשל גישוש אם זה בסדר לשתף/להעיר)" מהתסקיר עלה שלבת חדר משלה אצל האם אך בפועל היא ישנה עם האם בחדרה.

ביחס לקשרי הבת עם האב העו"ס התרשמה ממערכת יחסים חמה בין הבת לאב ולבת זוגו. "הם סיפרו על בילויים משותפים של צפייה בסרטים, יציאה לפארק ואירוח שאהוב עליהם." האב סיפר שהבת, הרגילה שיש עמה מישהו בחדר, לאחרונה ביקשה ממנו מספר פעמים שייסע לה להירדם.

ביחס לבת עצמה בהקשר להורים נכתב שהתמונה שמתקבלת היא שהבת "חשה במתיחות ובפער שבין ההורים כמו גם בשונות בעמדות החינוכיות. הפער הזה לעיתים מצריך ממנה זהירות שמכבידה, ולעיתים היא עשויה להשתמש בזאת לנוחיותה. היא

מודעת בהחלט לבקשתה של האם לעבור בניגוד לרצונו של האב, זה מעורר חשש ודריכות". עוד התרשמה עורכת התסקיר שהבת מבקשת להימנע מנקיטת עמדה והיא 'בורחת' מכך על ידי התייחסותה לחיי היומיום שלה והקשר עם חברותיה.

בפרק הערכה המסכמת נכתב:

"לא. קשר משמעותי וחם עם שני הוריה, וזכותה להמשיך להנות מקשר זה. נוכח גילה הצעיר ישנה חיוניות וחשיבות בעלת משקל לנוכחותם של שני הוריה, דווקא ביומיום, ולא רק בסופי שבוע. רצוי ששני ההורים יגורו בסמיכות, ותתאפשר לא. רשת חברתית נגישה וקבועה לביסוס מיומנויות חברתיות, ופניות לחוויות ילדות. בקשתה של האם להעתיק את מגוריה למרכז יפגעו באופן משמעותי בקשר השוטף והמשמעותי שלה עם אביה, יצריכו נסיעות מרובות וארוכות ויכרסמו בזמינות של א. לחוויות ילדות. יפה. בוחנים מהי טובת הילדה.

להערכתנו, בשלב זה, בה תכניותיה של האם אינן מעוגנות בקשר או במחויבות כלשהי, אנו ממליצים להישארות הקטינה באזור בסמיכות לשני הוריה. בהיותנו הורים לילדים, פעמים רבות אנו נדרשים לקבל החלטות בהן טובת ילדנו בראש המעלה, ועל חשבון ויתורים אישיים, גם כבדי משקל ורגש. במידה והאם תמשיך להרבות בנסיעות למרכז, האב יכול להמשיך לתמוך, וא. תשהה אצלו ככל הנדרש.

בנוסף אנו מוצאים לנכון לשקול להפנות את ההורים למספר מפגשים במסגרת תיאום הורי. במסגרת סדרת מפגשים ניתן יהיה לסייע להורים לקבל את המציאות שתקבע על ידי בית המשפט, ולתווך בליווי של גורם מקצועי את הפערים בעמדות החינוכיות באופן ישיר את טובתה של א. (לדוגמא- התמודדות משותפת עם סוגיית שינה עצמאית של א.).

הדיון מיום 19/1/21:

11. במסגרת הדיון האמור נחקרה העו"ס לסדרי דין על התסקיר. כעולה מחקירת העו"ס עולה תמונה לא נוחה של הצגת התסקיר כמוטה מצד אחד ולא מעמיק מספיק מצד שני. לא מצאתי להביא לפסק הדין את הפרוטוקול המשקף דברים אלו (ראו למשל עמ' 1 ש' 14-25 ובהמשך עמ' 2 ש' 11-30).

אדגיש שהתרשמתי הן מהתסקיר והן מעדותה של העו"ס שונה לחלוטין מהתמונה אותה ביקשה האם להציג ולטעת.

חרף האמור בעדותה בחקירת שבה העו"ס והדגישה והדברים שזורים כחוט השני בעדותה שטובת הבת להישאר במקום מגוריה הנוכחי, את חשיבות האב כמו גם האם בחייה, הנטל הכבד המונח על כתפי הבת בשל הקונפליקט בין ההורים, מתח שיכול ויתגבר עם המעבר אליו יתווסף גם הצורך למצוא את מקומה בחברה החדשה בבית הספר. עוד עולה

מהתסקיר שרצונה של האם לעבור למרכז קשורה ונטועה בצרכיה שלה במישור אישי, כלכלי ואינה קשורה בהתנהלות ההורית של האב. וכלשונה של העו"ס בעדותה:

"תראה, אני אתייחס לדברים באופן הזה. מעברים קורים בחיים, גם במשפחות שלמות וגם במשפחות פרודות. במקרה הזה כאשר אין הסכמה ותמיכה של שני ההורים זה מציב סיטואציה מסוימת על כתפיה של הילדה. להתמודד עם אתגרים של מעבר בנוסף לחוסר הסכמה בין ההורים. תהליך מעבר קורה במהלך החיים, אין לי התנגדות עקרונית למעבר, אני חושבת שבנסיבות האלה שיש התנגדות ותמונה שמתייחסת לגיל הילדה, לסיטואציות, לכל מיני דברים אחרים, זה פחות נכון לטובת הילדה. ... היא בעיקר הדגישה את הנושא של החברות. אנחנו מתרשמים שזה קושי של א. לשים את עצמה בקונפליקט נאמנות בין שני הוריה, אני מרגישה שהיא נושאת את זה עליה ומאוד מתקשה, גם שאלתי אותה כל מיני שאלות על טבעם של החיים פה ופה, דברים שנעים לעשות עם אמא ועם אבא, היה לה מאוד קשה לענות, היא הייתה מאוד דרוכה, הרגשתי שהיא מאוד שומרת להימנע מאמירה שמכוונת לכאן או לכאן. ...

אני לא יועת לענות על זה, אני מניחה שזה ידרוש ממנה משאבים. אם תוסיף על זה קונפליקט הורי יש לזה מחירים נפשיים לא מבוטלים, בנוסף למה שנדרש מעצם מהעבר והקונפליקט בין ההורים שלא נעשה בהסכמה. אם זה יעשה בהסכמה בשלב אחר, או גם עכשיו מצדי, זו סיטואציה אחרת עבור א.

אני לא רואה שהוא לא רוצה לזוז מילימטר, אני רואה פתיחות וחשיבה שמתייחסת לטובתה של הילדה, כמו שאני רואה גם אצל האם. ...

אני רוצה לומר שאני מרגישה באופן דומה, אבל אני לא מטילה ספק במה שה. אומרת, אני כן רוצה לומר שכששאלתי מה הסיבות בגינן היא רוצה לעבור, זה קשור לתוכניות אישיות שלה ולא קשורות לחוסר שביעות רצון מההורות של ק.

הדוח הסודי של יחידת הסיוע שליד בית המשפט:

12. טרם קבלת החלטתי עמד לנגד עיני הדוח של יחידת הסיוע שמטבע הדברים תוכנו לא יובא כאן אך האמור בו נבחן לצורך ביסוס החלטתי זו.

דיון והכרעה:

13. ראש וראשון יש להצר על כך שההורים לא השכילו להגיע להבנות ביניהם לצורך פתרון המחלוקת שעשוי היה להקל על כלל המשפחה.

למעשה השאלה אליה אני נדרש היא ביכור זכות הורה אחד על פני הורה אחר כאשר הנושא היחיד האמור להטות הכף הוא טובת הבת.

טובתה של הבת נגזרת בעת ששווה היא עם האם גם מתחושת הסיפוק, הנינוחות ותחושותיה של האם. ברור שככל שאיעתר לבקשה של האם לעבור למרכז, השלמות (well-being) של האם תרווח ותגדל. אולם באותה שעה החלטה זו תפגע בזכות ההורית של האב להיות אב לבת שנולדה באילת חיה בה כל חייה והוא היה מעורב בחייה.

כעולה מהחומר שלפני הרי ששני ההורים הם הורים מיטיבים וראויים, כל אחד בדרכו ובאופן שהוא רואה את ההורות.

טובתה של הבת להיות בקשר הדוק עם שניהם. הבת מעורבת בקונפליקט מודעת למעמסה המונחת על כתפיה ומתנדנדת בין תמיכתה ברצונה של האם לעבור להתגורר במרכז אל מול רצונה שלה להיות גם עם אביה בעת ובעונה אחת. אזי, על מנת להקטין את המעמסה שהטילו עליה שני הוריה בבחירה הנדרשת בין האם לאב בורחת הבת אל תלות לכאורית בחברותיה כסיבה להישאר במקום מגוריה – ניטרליות זו משקפת לדעתי את הראוי והנכון מבחינת ההחלטה.

14. אני דוחה את המרומז באופן החקירה של העו"ס כאילו ההחלטה נפלה מראש. מעבר והגירה פנימית אפשריים כאשר שני ההורים מבינים את הצורך האחד של השני ושניהם את צרכי הבת. במקרה שלפני אין לצדדים את היכולת כלל להבין האחד את הצורך של השני וכל אחד אומר 'כולה שלי'.

15. לאחר ששקלתי את השלומות של האם אל מול טובת הבת בקשר עם אביה והסרת המעמסה מכתפיה על ידי קבלת החלטה מכתובה דומני שטרם בשלה העת לאשר את המעבר. טובת הבת לגדול עם אב ואם כפי שגדלה עד עתה.

ליבי אינו גס בתחושותיה של אם שהיא כלואה בדרום עם הבת הרחק ממרכז הארץ אותו היא מבקשת להפוך למרכז חייה. האם רואה במעבר לחיות במרכז ביטוי ומיצוי לאיכות חייה. יחד עם זאת בשיקול שבין יכולותיה לתת מענה, ולו חלקי, לרצונותיה בהיותה ניידת (יכולותיה להתנייד אף הודגשו על ידה) אל מול טובת הבת לזכות ביציבות מערכת היחסים עם אביב **דומה שטובת הבת עדיפה**. קבלת בקשת האם, לעת הזו, להעדיף את צרכיה לחיים אחרים ולאפשר לה לעבור למרכז **מהווה ניתוק דה פקטו של הבת מאביה**. לאם יכולת טכנית לממש רצונותיה האישיים במרכז הארץ גם ללא החלטה הגוזרת נתק בלתי אפשרי בין הבת לאב. דרך מיצוע זו היא הנכונה בעיני, כאמור, לעת הזו.

16. יחד עם זאת איני שולל מעבר עתידי של הבת בגיל מבוגר יותר תוך 'פיצוי' הסדרי שהות של הבת עם האב לפרקים ארוכים יותר בסופי שבוע בחופשות. כך גם לגיל שינויים בצורך המידי בזמני שהות שווים עם כל אחד מההורים במועדים זהים וניתן לחפות על צורך זה במשכי שהות ארוכים ומחשבה יצירתית. כל זאת בגיל מבוגר יותר מגילה של הבת ועל פי יכולותיה.

אחרית דבר:

17. התביעה נדחית.
18. הצדדים מופנים לתיאום הורי שיתכן ויניב יכולת הידברות הורית ביניהם בעניין טובת הבת תוך השארת המשקעים ההדדיים מהעבר (כעולה אלו לא מעטים אצל הצדדים שלפני), ראיית טובתם ההדדית במשולב עם טובת הבת.
19. חרף התוצאה אליה הגעתי אין צו להוצאות.
20. מתיר פרסום פסק הדין בהסתרת פרטים מזהים.
21. תואיל המזכירות לשלוח פסק הדין לצדדים ולסגור התיק והקשורים לו.

ניתן היום, ט"ז אב תשפ"א, 25 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

מרדכי (מוטי) לוי, שופט, סגן הנשיא